

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

junij ■ 2023

Božje srce

Glej to Srce, ki je tako ljubilo ljudi, ki ni nič zadržalo zase, temveč se je zanje popolnoma potrošilo, da bi jim izkazalo svojo neskončno Božjo ljubezen ...» je rekel Jezus pred 350 leti sestri Marjeti Mariji Alacoque v majhnem francoskem mestecu Paray-le-Monial. Takrat je naročil, naj se ustanovi poseben praznik njegovega Srca. Zakaj je ta praznik sploh potreben? Kaj je njegov pomen?

V tistem času so kristjani (kakor se pogosto zgodi tudi danes) pozabili na bistvo krščanske vere. Ustvarili so si sistem vrednot, nekakšen religijski okvir s pravili in prepovedmi, Boga so si večkrat naslikali kot strogega, hladnega in tiranskega Boga, ki človeku ne privošči sreče, Boga, ki ne želi rešiti vseh, ampak samo peščico ljudi (janzenizem).

Ker so se oddaljili od čistega evangelija, se je tudi njihova podoba Boga izmaličila in je vera postala žalostna namesto vesela dimenzija človeka.

Seveda je danes pri nekaterih močnejša druga skrajnost, ko mislijo, da lahko na veliko grešijo in da to ni nič hudega, saj Bog vse čisto zlahka odpušča (po možnosti brez kesanja). Ne! Boga vsak naš greh močno prizadene! Greh je zelo res-

na zadeva! Vendar pa nam je Bog pripravljen odpustiti, če se iz srca pokesamo in sklenemo spremeniti svoje življenje.

Jezusovo srce predstavlja njegovo notranje življenje. Svoje učence in vse ljudi, ki jih je srečeval, je poznal v globino. Ljubil jih je s človeškim srcem, jim stal ob strani in jih ozdravljajal.

Tudi nas prav tako ljubi iz vsega svojega srca in nas pozna v globino duše. Ve, kaj se dogaja v nas; ve, kaj nas veseli, in ve, kaj nas muči. Ve, po čem hrepenimo. Spremlja nas v vsem, kar se nam dogaja, in nas neizmerno ljubi.

Njegovo Srce predstavlja neskončno Božjo ljubezen, ki je bila pripravljena iti na križ, da bi bilo zlo uničeno in da bi mi prejeli novo, večno življenje. Njegovo prebode-no Srce je cena našega odrešenja.

Če v svojem življenju izkusiš izjemno Božjo ljubezen in nato črpaš iz tega, vse tvoje življenje postane ena sama daritev iz hvaležnosti Bogu, da ti je izkazal tako ljubezen. Ko izkusiš Božjo naklonjenost, se tvoje življenje spremeni. Tudi ti postaneš (bolj) naklonjen do svojih najbližjih in tudi do tujcev. Ustvarjati se začne bratska skupnost, ko spoznavаш, da smo med seboj brat-

je in sestre.

Če bi svet vedel, kje je pravi izvir ljubezni, bi se vsi zatekli v Jezusovo Srce – da bi prejeli studenec ljubezni v svoje izsušene in sestradane duše, ki hrepenijo zlasti po ljubezni, sprejetosti, sočutju, razumevanju.

Naša pogosto ranjena srca potrebujejo kraj počitka, zavetje, ki ga najdejo v Jezusovem Srcu. Jezus, svoja srca polagamo v tvoje Srce! Poživi jih in prenovi!

Peter Možina

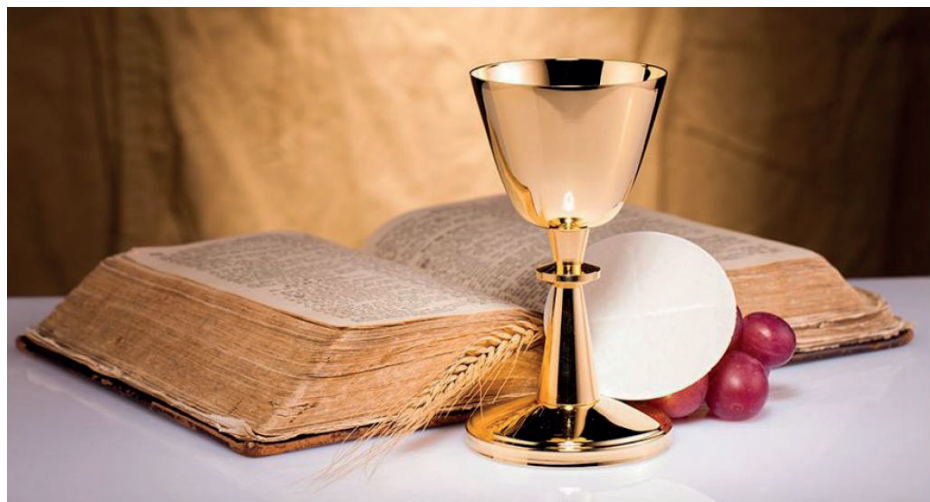
Uresničimo lepoto zaveze

*K*ristjani k svetemu bogoslužju prihajamo, da bi se nahranili z Besedo, ki daje življenje, da bi se nasitili s kruhom in kelihom, ki rešujeta. K bogoslužju prihajamo nič manj kot po spreobrnjenju: da bi še na globlji način postajali pravo Kristusovo mistično telo. Spregovorili bomo o pomenu svete maše, zakramenta, ki je vir in vrhunec kristjanovega življenja.

Že zbiranje Božjega ljudstva k bogoslužju ima bogat svetopisemski in teološki pomen. Pomembno je, da se začne že pred cerkvenimi vrati, kajti iz liturgije sveta preidemo v trenutek liturgične molitve z vsemi svojimi skrbmi, bremen, ra-

dostjo in upanjem. Ker pa prihajamo z lastnimi skrbmi in težavami, nas uvodni obredi zbirajo v eno, nas združijo s Kristusom, ki sedi na Očetovi desnici, ter nam pomagajo, da se odpremo preobražujoči Božji ljubezni in lepoti, ki se nam je razodela v Jezusu Kristusu. V tem skupnem slavljenju živega Boga so zajeta vsa naša čutila in duh. Izredno pomembna je glasba, ki je jezik zaljubljenec in nas s svojimi toni, ritmi in melodijami pritegne v skrivnost odrešenja. Njen namen je, da nas zbere v občestvo, v občestvo hvale in zahvale.

Ko se vstopni spev ali pesem konča, duhovnik naredi znamenje

naše vere – znamenje križa. S tem odrešilnim znamenjem nas želi bogoslužje opomniti in spodbuditi, da Kristusov križ povežemo s svojim trpljenjem. Duhovnik nato z razširjenimi rokami pokaže, da Gospodova navzočnost zajema vsakega v njegovo ljubezen. Ob tej gesti občestvu nameni enega izmed pozdravov. Pri tem je ljubezen največji izraz »potrpežljivosti« pri nošenju križa skupaj z Gospodom, pri trpljenju z njim, sodelovanju v njegovi odrešujoči skrivnosti in tudi sposobnosti, da nosimo težo drug drugega. Pozdrav na začetku svete maše nam torej sporoča, da je v vseh trenutkih našega obstoja, v vsaki preizkušnji ali prizadevanju Gospod z nami.

Včasih slišimo, kako ljudje rečejo: »Tudi če pridem malo pozno ... saj je maša vedno enaka!« To so

besede, ki označujejo nerazumevanje »vrednosti« maše v vsakem njenem trenutku. Kajti na začetku je Gospodov pozdrav, ki nas zbira skupaj z njegovo navzočnostjo in vabi vsakega izmed nas v občestvo z njim in z vsakim izmed nas. Zato je izrednega pomena, kako se na mašo pripravimo.

Po tem duhovnik vernike povabi h kesanju nad storjenimi grehi. Očiščenje je potrebno za vsakogar. S skupnim izpovedovanjem pred Gospodom pokažemo, da si želimo odpuščanje in spravo z njim in med seboj. Spokorniško dejanje na začetku svete maše ima resnično vlogo odpuščanja, čeprav ni zakrament. Kesanje zahteva čustveno in učinkovito ločitev od grehov, zlasti tistih, ki so za nas najbolj običajni in najbolj ovirajo gradnjo skupnosti, rast občestva. In če imamo res-

nično željo po spreobrnjenju, nam bo obhajanje evharistije prineslo veliko duhovnih sadov in bo orodje miru za vsakogar izmed nas.

Danes pa je očiten resen problem tudi pri kristjanih izguba občutka za greh. Kako ohraniti vest, sposobno pravilno razločevati med dobrim in zlim, pravo vest, ki ni zamegljena? Pri izpovedi kesanja na začetku svete maše se izročimo Bogu, Cerkvi ter bratom in sestrām. Vsak član skupnosti se izroča drugim v svoji krhkosti in bedi. Tako se spodbujajo občutki pristne dobrotelčnosti in sočutja in ne, kot se včasih bojimo, prezira in obsojanja. Ta del svete maše nas želi opozoriti, da vse naše življenje temelji na ponižnosti. In ta vrlina sovpada z resnico, saj nam omogoča videti in priznati svoje grehe. Odnos z Bogom ni stvar zakona, ampak ljubezni in prijateljstva, ki ju je treba ohranjati in gojiti.

Voda, s katero se pokropimo, je znamenje, da nam Gospod v vsej svoji dobroti in usmiljenju podarja očiščevanje od grehov, ki smo jih storili in zaradi katerih smo izgubili stik z Njim. Ravno v tem je lepota kropljenja, da na zunaj pokažemo, da želimo pripadati Bogu, spet vzpostaviti stik z Njim, ki nas je ustvaril, saj smo ustvarjeni po njegovi podobi.

Pri spokornem bogoslužju pri maši

gre za nekaj delikatnega in obenem skrivnostnega, zaradi česar se konkretno obhajanje spremeni v resnično skupno kesanje vseh navzočih. In to naj bi bilo v sozvočju – na zunaj in na znotraj – z brati in sestrami in z Bogom. In prav to je temelj za liturgično ustvarjalnost, čeprav je treba iskati tudi nove načine za izražanje spreobrnjenja.

Po skupnem kesanju v kakršnikoli obliki sledi mašnikova odveza, ki pa nima zakramentalnega učinka kot pri sveti spovedi.

Angelski hvalospev Slava Bogu na višavah, ki ga molimo ali pojemo ob nedeljah in praznikih, nam govori o začudenju in čudenju, ker je Bog, Najvišji, spraval ljudi s seboj, prišel na zemljo v ponižnosti; svojo slavo je pokril s telesno tančico, da bi z božanskostjo oblekel človeško bitje, ranjeno z grehom, zaradi česar mu je bilo odvzeto prvotno stanje lepote. Bog pokaže svojo slavo v ponižnosti in pošlje svojega Sina na svet, da reši, kar je bilo izgubljeno. Zato je Slava predvsem izpoved vere, saj praznuje Božjo hvalo za vse čudeže, ki jih je dosegel, zlasti pa za njegov načrt odrešenja.

Glavna mašna prošnja ali *collecta* zbere molitev zbranega ljudstva in določi značaj praznovanja. Kot skupnost smo povabljeni, naj zberemo vse, kar smo in kar si želimo, ter to usmerimo v pripravo na ev-

haristično skrivnost. Sestavljena je iz povabila, ko mašnik v vernikih vzbudi molitveno ozračje in reče: »Molimo.«

Temu sledi kratka tihota, v kateri se vsak poskuša zavedati, da kot nevreden grešnik stoji pred Božjo navzočnostjo, pred njegovo lepoto. Sledi molitev, ki prihaja iz zbranosti, tišine in razodeva duhovnikovo vero. Zato je praviloma ne govori na pamet, ampak bere, govori jo v imenu občestva ter njen sklep zmoli kot vrhunec celotne molitve, da bo tako ljudstvo z vsem svojim srcem lahko odgovorilo »amen« ter s tem potrdilo

predstojnikovo molitev in jo vzelo za svojo.

Naj od obhajanja bogoslužja vedno odidemo, kot da bi se spuščali iz nebes s skromnejšim odnosom, kot pravi prijatelj. To bodo razumeli tudi drugi, če nas bodo videli bolj enotne, bolj potrpežljive in pobožne. Pokažimo torej, da smo praznovali svete obrede s serafini, da smo del nebeškega ljudstva, vpisani v zbor angelov, da smo se zabavali z Gospodom in se srečali s Kristusom.

Anže Cunk

Glas z Gore

Knjiga in čaj

V juniju bomo prebirali knjižico Glas z Gore: Življenje božje služabnice Magdalene Gornik. Napisal jo je Aleš Pečavar.

Magdalena Gornik (1835–1896) je bila tretji od sedmih otrok v preprosti kmečki družini v zaselku Janež na Gori nad Sodražico. Prvo videnje je doživela 11. avgusta 1848. Vse od trinajstega leta pa do svoje smrti ni zaužila nobene zemeljske hrane. Imela je dar uvida v notranje stanje duše. Plemenita nevesta Jezusovega srca in ljub-

ljena Božje matere Marije je vse svoje življenje preživela ob vznožju križa in čutila ceno telesnih ran, ki so krvavele iz ljubezni do vsakogar izmed nas.

Za Magdaleno Gornik se je začel postopek za beatifikacijo. Na romanju bomo spoznali kraje, kjer je živela, in čudovite dogodke, s katerimi si je pridobila svoje junaštvo.

Zdenka Sušec

Družinska kateheza

Ljubljana Sveti Križ

Kaj je to?

Verouk za vso družino hkrati.

Komu je namenjena?

Namenjena je družinam s predšolskimi in šolskimi otroki, ki želijo skupaj rasti v veri in se bogatiti v občestvu družin.

Kdaj in kako potekajo srečanja?

Srečanja bodo potekala vsak četrtek od 17:30 do 18:30. Začetek bo skupen, nato pa se razdelimo po skupinah.

Kaj pa klasičen verouk?

Za otroke je družinska kateheza enakovredna verouku.

Do kdaj se moramo prijaviti?

Prijave zbiramo do konca šolskega leta.

Kje se prijavimo?

Prijavnica je dostopna preko QR kode ali na spodnji povezavi.

bit.ly/DKprijavnica

Zanima nas več...

Dodatne informacije: Maja (031869976) ali dk.svetikriz@gmail.com

Življenje vsakega izmed nas je povezano
z bivanjem drugega; življenje ni čas,
ki mine, temveč čas srečanja.
(papež Frančišek)

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo...

PETEK, 2. JUNIJ

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 21.00 adoracija

SOBOTA, 3. JUNIJ

ob 20.00 taizejska molitev v cerkvi Vseh svetih

PONEDELJEK, 5. JUNIJ

ob 19.45 pričevarjski večer *Ko otroka ni in ni* – dobrodošli so zlasti pari, ki si želijo otroka, pa jim to še ni dano

SREDA, 7. JUNIJ

ob 19.45 sestanek katehetov v župnijski knjižnici

ČETRTEK, 8. JUNIJ

sv. Rešnje telo in kri, slovesni praznik: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00, po večerni sveti maši procesija z Najsvetejšim – otroci prinesejo v košaricah drobno cvetje, da ga bodo posipali pred Jezusom

SOBOTA, 10. JUNIJ

izlet za mlade in birmance

TOREK, 13. JUNIJ

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Glas z Gore: Življenje božje služabnice Magdalene Gornik*

PETEK, 16. JUNIJ

Srce Jezusovo, slovesni praznik: sveti maši ob 9.00 in 19.00

SOBOTA, 24. JUNIJ

- rojstvo Janeza Krstnika, slovesni praznik: sveti maši ob 9.00 in 19.00
- predvečer slovenskega državnega praznika: ob 19.45 domoljubni večer z gosti

ČETRTEK, 29. JUNIJ

sveta Peter in Pavel, slovesni praznik: ob 9.00 mašniška posvečenja v ljubljanski stolnici; večerna sveta maša ob 19.00

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljublana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15